

Yttrande avseende detaljplan för Lyngsåsa, Dalarö 6:30 m.fl. Dalarö, Haninge kommun, Dnr PLAN. 2011.62.

Planförslaget omfattar 13 flerfamiljshus förutom bevarandet av Villa Kullen och huvud-byggnaden Åkerlundska villan.

Sammantaget möjliggörs ca 60 lägenheter inklusive de två äldre byggnaderna. Hela området föreslås utgöras av privat tomtmark förutom en smal remsa i östra delen.

SSIF ställer sig bakom Dalarös Vänners yttrande och vill därutöver framföra följande:

De allmänt tillgängliga platserna försvinner i skärgårdssamhällena

Den allmänna tendensen längs hela Sveriges kust och även i hela EU är att de traditionella skärgårdssamhällena genomgår en drastisk förändring.

Den sedvanerätt om tillgänglighet försvinner när publika verksamheter säljs till förmån för exklusiva strandnära boenden. Alltmer stänglas in och hela samhällsstrukturen med sin sedvanerätt och sin öppenhet försvinner.

Hamnar där gods hanteras upplevs alltmer som störande och de traditionella sjönäringarna förlorar sin plats i samhället.

Mycket bebyggelse står tomt och mörkt vintertid. De levande samhällena blir exklusiva bostadsområden.

SSIF är medlemmar i Skärgårdarnas Riksförbund

(www.skargardarnasriksforbund.se) som organiserar alla fastboendeföreningar längs Sveriges Kust.

Skärgårdarnas Riksförbund utgav 2007 en rad vitböcker om utvecklingen i skärgården och utredde tillsammans med dåvarande Glesbygdsverket hur man skulle komma till rätta med problemen.

Kommunernas planmonopol och aktiva förhållningssätt för att bevara och utveckla skärgårdssamhällena betonades.

Behovet av hyresrätter framhölls. Sedan dess har föga hänt och utvecklingen har mest gått bakåt. Kommersialiseringen har fått härja fritt.

Dalarö – ett öppet sammanhållet samhälle eller splittrad i allt fler ”gated communities”?

Tillgänglighetsfrågorna är akut brännande på Dalarö. Det handlar inte bara om Lyngsåsa och Strand hotell, en rad större och mindre tomter är också aktuella för

exploatering. Tendensen är tydlig. Det som förut varit publika verksamheter försäljs för exklusivt boende och där man stängslar in.

Enskilda mindre fastigheter följer efter och mängden höga plank växer. Vi ha exemplen Rosenön som helt försvunnit från lokalsamhället.

Även om fastigheterna rent formellt varit privaträttsliga så har de varit öppna för besökande, varit en del av den gemensamma miljön.

Under Frälsningsarméns 50-åriga innehav av Lyngsåsa var det en plats där man kunde promenera och där det ofta var publika arrangemang. Det är först med BTH som ägare, som det sattes ett hänglås för grinden.

Det Dalarö som är attraktiv att besöka och bo på är ett öppet skärgårdssamhälle som lyckas förena det gamla med det nya.

Det är inte ett samhälle där det står förbudsskyltar vid vägarna.

Stadsbyggnadsnämnden har tidigare lyssnat på frågan om tillgänglighet.

På Björkö skrevs sedvanerätten att använda gångvägar in i den nya detaljplanen.

Vår starka förhoppning är att nämnden i enighet också ska slå vakt om en öppen och tillgänglig skärgård i dess olika delar, i detta fall ett öppet Dalarö.

Lyngsåsas vägar, och den parkmark, som inte är direkt knuten till bostadshusen, skall klassas som allmän mark i detaljplanen.

Södra Skärgårdens intresseförening 2014-08-01

Bo Tyrefors

Ordförande